ARC HOANG 48

NGŨ CANH DẠ CẢM TÌNH-NHÂN

五更夜感情人

嗣德癸酉新刊

五更夜感情人

范齋藏板

五更

Thuở đêm đông gục lòng nhớ khách
Cảm thương người chăn lạch chiếu nghiêng
No-nao (憹[illegible]) gặp đúng tỉ-hiền
Vầy vui kết bạn, kẻo phiền bấy-lâu
2b Canh một Ngập-ngừng những tưởng lo âu,
Bỗng nghe trống điểm trên lầu một canh
Buồn nằm chẳng nhấp đêm thanh
Tay nâng lấy bút ngụ-tình nên thơ
Thơ rằng
Tai nghe trống điểm ở trên lầu,
Khắc-khoải lòng nầy ~~sầy~~ sẩy × [2a] nhớ đâu ([illegible] → nhau?)
Vò-võ nhớ người, người không đoái
Bâng-khuâng tưởng khách, khách nào cầu.
Phòng hương lạnh-lẽo khi sương nhuộm,
Trướng gấm mơ-màng vẻ nguyệt thâu.
2a Yến bắc nhạn nam ngao-ngán nhẽ!
Nhân-duyên trắc-trở bởi vì đâu?

Thơ thôi dọt ~~đạ~~ thấm? nhuốm thâu, B. [illegible]
Dàu-dàu mặt ngọc, càng đau lòng vàng
Ngày nào duyên lại bén duyên
Kẻo còn ước nguyệt × [2b] Quảng-hàn cầu ô.
Khác nào Chiêu-quân cống Hồ
Bâng khuâng nhớ chốn *mấp phô* 㕸哺 Chương-đài
phấp-phô

(1) b: thêm *người*

canh hai — Ngập-ngừng những tưởng mong ai,
2b Bỗng nghe trống điểm sang hai trên/lầu.
Chẳng hay duyên nợ về đâu,
Cho ai luống chịu thảm sầu tương-tư.
Đêm khuya thể diễn canh chầy,
Bỗng nâng lấy bút ngỏ bày nên thơ.

Thơ rằng

Khắc khoải canh chầy sấy nhớ ai.
Bâng khuâng ×3a mơ-mặt nhớ dông-dài.
Nửa-nghiêng dưới gối hồn hồ 蝴 vẫn,
Chếch-mác bên trời bóng nguyệt khơi.
3a Thuyền quyên kia hỏi vô-tình vậy,
Quân-tử deo sầu thuở nào phai.
Tờ hồng vấn-vít buồn chăng nhẽ!
Vậy (chẳng) biết lòng này ấy hỏi ai. b: 庄

Thơ thôi non thảm bể sầu
Ai biết nghĩa, mầu duyên hợp đôi ta
Đêm thanh nguyệt dọi bóng hoa b: [illegible] (giại)
Chưa từng họp mặt, mặt (1) (?) ×3b đã dan (闌) tay. a sót
Có đêm ngồi nhẫn canh chầy
Chờ ~~hoa~~ trăng trăng lặn, chờ mây mây tàn
3b Kiếp này/ chưa hợp tạo đoàn
Nguyện xin kiếp khác lửa hương lại vầy

(1) b sót chữ ấy (2) a sót

Canh ba — Đêm _thâu_ thể _diễn_ canh chầy
Bỗng nghe trống điểm lầu tây ba giuì.
Thương ai phận bạc lẻ-loi
Đào thơ liễu yếu đứng ngồi nơi nao?
Thức đã bấc tồn dầu hao
Thoắt nằm đã thoắt chiêm bao mở-[4a]màng
Vô tình thậm trách hồng nhan
4a — Để cho thiện-sĩ tân toan / âu-sầu, 善士
Trách rồng sao lướng phụ cầu
Trách đàn sao khéo tình hầu phụ dây
Sắt cầm ẩn độc (接讀) canh chầy ([illegible] này)
Tay nâng lấy bút ngỏ bày một thơ:

Thơ rằng

Trề ngày họp mặt thuở thanh-thiên,
Phút thấy bạn loan bỗng nổi phiền
Khắc khoải đêm thu sầu ~~gi~~ tiếng dế,
Mơ-mòng nắng [4b] hạ thảm lòng quyên.
4b — Buồn chiều luống những mơ-mong khách,
Ngại nỗi ~~ngõ~~ ngững (1) ([illegible]) thêm trắc-trở duyên
Tây (私) để (2) canh chầy nằm chẳng _nhắp_
Thầu tình chẳng hỏi khách thuyền-quyên

Thở rồi, duyên những _bàn-nàn_ — b: thôi
Bồi hồi luống tưởng nghĩa lan kim bằng 蘭金朋

(1) b: 污 (2) b: 私衣

<u>Chữ</u> hiềm gì gió, ả trăng   b: 續

Xe dây sợ để xích-thằng một ai.
Nghĩ đêm dài năm lâu chẳng nhắp
Rắp [5a] tìm nơi Tần Tấn kết duyên
5a Ngập ngừng / nhớ nỗi chung (tây)[76] riêng   b: 私
Khen ai xui khiến cho nên nỗi này.
Ước bao gặp hội rồng mây,
Mà cho duyên họp (合→合) đấy đây một phòng
Đêm ngày lòng ước ao lòng,
Đôi ta ước một chữ đồng mà thôi.
Canh tư Còn đương nghĩ sự <u>khúc nhôi</u>.
Lầu tây nghe đã mấy hồi trống tư
Buồn rầu dạ luống ngẩn-ngơ
5b Bút hoa thảo một [5b] bức thơ / giải phiền

thơ rằng

Canh tư trống điểm ở lầu tây,
Tưởng chữ chung-tình dạ chẳng khuây.
Bể thảm mênh-mông khôn kể lấp,
Thành sầu nghi-ngút dễ người xây.
Những ước cho thông tin cá (干→𠃩) nhạn   b: 𠃩
Biết bao được gặp hội rồng mây
Nỗi niềm ai có hay chăng tá
Sao chẳng thấu tình nỗi đấy đây

[6a] Thở rồi thổn-thức tâm-bào

6a Thuyền quyên kia hỏi ngày/nào hợp duyên

Những là tưởng nỗi chung riêng (私 → [illegible]) b: 私

Sang giàu đã trải, quí quyền từng soi.

~~Đã~~ Ấy ai làm dở-dang trời,

Mà trời làm dở-dang người tri-âm.

Đêm ngày luống những âm-thầm,

Bâng-khuâng nhớ khách tri-âm bên mình.

Chữ chung-tình nghĩ càng bối-rối ([illegible]),

Nhớ đời phen ngán nỗi đời phen.

Hay ai [6b] hẩm ([illegible]) phận lỗi [illegible] duyên,

6b Nỗi, nào ở thế cho nên ~~mà còn~~ thế mà

Canh năm Còn Đương nghĩ nỗi gần xa

Canh năm nghe đã tiếng gà gáy vang

Kể đâu xiết nỗi hợp-hoan 合歡

Bút hoa thảo bức văn-tiên mấy vần:

Thơ rằng

Văng vẳng trên lầu trống điểm năm,

Bồi hồi luống ~~nhũng~~ tưởng khách tri-âm.

Bát ngát lòng thơ ([illegible]) ai dễ ~~thấu~~ quyến(1) (口春 → 口奏?). 嗜 quyến.

Bâng khuâng dạ [7a] rộn(2) ([illegible]) khách khôn cầm

7a Chẳng biết vì đâu duyên trắc-trở

Cho nên luống để dạ âm-thầm

b: 嗜 (2) b: 興 hưng (sai)

112

Dù ai giúp được duyên Tần Tấn
Âu hẳn tình thâm giả nghĩa thâm.

Nhân khi thong thả ngồi rồi,
Lời quê chắp-chảnh mấy ~~lời~~ bài thơ chơi.
Nôm-na có bấy nhiêu lời,
Ai khen cũng mặc, ai cười mặc ai!

(HẾT)

Cuốn Ngư canh dạ cảm tình-nhân là một bài truyện thiên tả nỗi nhớ người tình-nhân ~~trong~~ suốt năm canh. Mỗi canh có một đoạn vãn và một bài thất ngôn bát cú.

Văn khá trơn chảy, khá mới. Ít điển cố, niêm luật sai, và có hai chỗ lại thêm lời Song-thất.

Trên đây là phiên-âm theo bài truyện ĐÔNG-NGỮ ở Paris khắc vào đời Tự-đức hay trước. (bản a)

Sau lại so sánh với bản của Pelliot (Quốc gia thư viện) khắc năm 1873. Có khác một hai chữ. Có chữ Dấu số đỏ (ví dụ 2a) là theo bản ấy (để là bản b) Có chữ bản (a) đúng mà (b) sai. Trái lại có bản (a) sai mà (b) đúng

Dù ai giúp được duyên Tần Tấn
Ơn hẳn tình thâm giả nghĩa thâm.

Nhân khi thong thả ngồi rồi,
Lời quê chắp-chảnh mấy ~~tài~~ bài thơ chơi.
Nôm-na có bấy nhiêu lời,
Ai khen cũng mặc, ai cười mặc ai!

(HẾT)

Cuốn Ngũ canh dạ cẩm tình-nhân là một bài trước thiên tả nỗi nhớ người tình-nhân ~~trong~~ suốt năm canh. Mỗi canh có một đoạn vãn và một bài thất ngôn bát cú.

Vãn khá trơn chảy, khá mới. Ít điển cổ, miền thuỷ sai, và có hai chỗ lại thêm lời Song-thất.

Trên đây là phiên-âm theo bản trước ĐÔNG-NGŨ ở Paris khắc vào đời Tự-đức hay trước. (bản a)

Sau lại so sánh với bản của Pelliot (Quốc gia thư viện) khắc năm 1873. Có khác một hai chữ. ~~có như~~ Dấu số đỏ (ví dụ 2a) là theo bản ấy (để là bản b) Có chỗ bản (a) đúng mà (b) sai. Trái lại có bản (a) sai mà (b) đúng